ÄNNU ETT ÖNSKNINGSMÅL FÖR ENTOMOLOGIEN I SVERIGE.

I anslutning till hvad som af annan hand i en föregående årgång af tidskriften blifvit framhållet rörande vissa önskningsmål för entomologien i vårt land önskar insändaren fästa uppmärksamheten på ännu ett sådant, som tillika är af den art, att dess realiserande beror på föreningens egna medlemmar.

Många sådana, som äro bosatta i landsorten, hafva säkerligen i likhet med insändaren afundats de i Stockholm bosatte ledamöterne särskildt för de många tillfällen att sammanträffa med andra entomologer, som där erbjudas. Har man samspråkat med någon, som bevistat föreningens sammankomster, vet man, att dessa hos deltagarne efterlemna de angenämaste minnen, och hvarje gång man i tidskriften läser redogörelsen för ett föreningssammanträde, kan man icke annat än beklaga, att de stora afstånden i vårt land skola snart sagdt göra det omöjligt för flertalet af entomologiens idkare och vänner att få vara med och vid sjelfva härden uppeldas för det gemensamma intresset. Men detta, att i medelpunkten emellanåt samla de spridda krafterna, förblir väl ett oupphinneligt önskningsmål (försåvidt vi icke skulle få zontariffsystem, hvilket, skämt åsido, äfven ur andra synpunkter borde med glädje helsas af oss entomologer).

Men då man icke kan få allt hvad man vill hafva, så får man nöja sig med mindre, och det är för att rekommendera ett icke så oäfvet surrogat för hvad de fleste af oss sålunda måste sakna, som insändaren önskar taga till orda. Och han vågar om medlet tillämpa det gamla hederliga vitsordet: probatum est. En af entomologiens varmaste idkare i vårt land — bosatt i Kristianstad och i sin entomologiska verksamhet känd af tidskriftens läsare — föll på den lyckliga idéen att i sin omgifning uppsöka för att icke säga uppamma en liten trupp af hängifna vänner till detta studium, som nu, dess bättre, synes vinna allt

flere utöfvare i vårt land. För att hålla intresset vaket, sammanförde han vidare oss amatörer i Kristianstad och dess omnejd, med hvarandra, och vi kommo genast under fund med, att dessa möten hade en synnerlig förmåga att sporra hågen för det studium, hvaråt vi egna våra lediga stunder. Och snart nog blef det för oss alla ett oafvisligt behof att emellanåt komma tillsammans. Fastän tillämpadt i smått, är detta naturligtvis detsamma behofvet, som sammanfört krafterna i den stora Entomologiska föreningen. Och det behof, som denna känt och i sina stadgar uttryckt, nämligen att äfven under den blida årstiden hålla ett sammanträde, som kunde egnas åt exkursioner, har gjort sig gällande också hos oss, ehuru det, sanningen att säga, icke *ännu* blifvit med allvar realiseradt. Mera allvar hafva vi haft med våra sammanträden under den kallare årstiden. Och vid vår långa nordiska vinter, då hela den brokiga insektverlden försvinner och då särskildt fjärilarnes älskliga gestalter under många månader upphöra att egga samlaren till förnyade ansträngningar eller på sin höjd i skenbart liflös form i pupphuset hålla honom i en viss oro, blandad med glada förhoppningar, då kan det nog behöfvas botemedel mot intressets slappande. Visserligen står det enhvar till buds att äfven i ensamheten under vinterdagarne taga fram sina samlingar och vid deras åsyn erinra sig, att det nog åter kommer en tid, då naturen kastar af sig liksvepningen och allt lefver och rör sig i densamma. Men ingenting är dock bättre för intressets spännande och vidmakthållande, än att då få sammanträffa med liktänkande och med dem utbyta tankar och erfarenheter från sommarens lyckligare dagar. Delad glädje är här såsom annars dubbel glädje. Det är ju en gammal erfarenhet, att man under *lifvets* höst och vinter med förkärlek låter tanken ila tillbaka till *dess* vår- och sommardagar, och att därvid alla sorger och obehag, som nog åtföljde äfven dessa senare, förblekna och utplånas, under det att deras ljusa minnen afteckna sig allt skarpare och framstå i en förklarad glans. Så förflytta oss också vi, entomologer, när vi under de kulna vinterdagarne drabba tillsammans, helst tillbaka till vårens och sommarens ljusa dagar; vi ihågkomma framför allt det eller det stiliga fyndet, som vi gjorde på den ena eller andra af »de sälla jagtmarkerna», och alla små förtretligheter, som entomologen ej

kan undgå — t. ex. att en förarglig gärdesgård var placerad just der en ståtlig *Limenitis* kunnat fångas, eller att en icke mindre förarglig rubusgren hejdade håfven, som annars om ett ögonblick skulle inneslutit en finfin *Sesia*, för att icke tala om ofrivilliga kullerbyttor och mycket annat af samma slag — allt sådant är nu glömdt eller försonadt af ett godt skratt i vänners lag. Och när den ene eller andre är nog lycklig att kunna framdraga något för orten nytt fynd, hvilka förhoppningar och föresatser och hvilken längtan att till sommaren gå och göra sammalunda uppväckas icke därigenom hos de öfrige!

Sådan är vår erfarenhet från våra möten. Och vore det därför icke skäl, att herrar entomologer äfven på andra orter försökte sluta sig tillsammans, sökte hos andra väcka till lif samma intresse, som besjälar dem själfve (och dessa »andra», som kunna bearbetas för ändamålet, äro kanske flere, än man skulle kunna tro), samt framför allt genom en och annan sammankomst upplifvade hvarandra till förnyade ansträngningar? Liksom sådana småföreningar naturligtvis icke kunna sätta sitt mål synnerligen högt, åtminstone icke i rent vetenskapligt hänseende, så behöfves heller ingen storartad apparat för deras åstadkommande eller vidmakthållande. I vår lilla krets taga eller skapa vi oss förhållandena, som det bär sig, och vi samarbeta derför utan stadgar, — om icke den, att enhvar skall medföra det bästa möjliga lynne.

Detta hindrar emellertid icke, att vi, ej blott som individer utan såsom ett helt betraktade, anse oss som en ringa lem i vår stora Entomologiska förening. Och en följd häraf blef, att vi beramade ett sammanträde till samma dag sistlidne december månad, på hvilken Entomologiska föreningen höll sin sedvanliga årsfest. Det mesta af hvad därvid förekom hade naturligt nog intresse blott för oss själfve, men följande vid tillfället gjorda *Lepidopterologiska anteckningar* kunna kanske förtjäna att offentliggöras. Att de äro skäligen magra, torde icke klandras af någon, som själf erfarit, huru magert förra året var såsom fångstår betraktadt.

Thecla Ilicis Esp., ny för orten, nu anträffad i Hjersås (*Ammitzböll*).

Aphantopus Hyperantus ab. **Arete** Müll., vid Helsingborg (*Förf.*).

Ocneria Dispar L. Å sitt landtställe Ekholmen fann D:r AMMITZBÖLL i somras en larv häraf och erhöll ock i sinom tid af denne en fullbildad fjäril. Sannolikt är väl, att fjärilen eller rättare dess ägg ditförts med något af de fruktträd, som i tusental planterats i grannskapet (Tomarp) under de senare åren. — I Karlskrona, den enda plats i vårt land, där denna fjäril förut anträffats, förekommer den fortfarande talrikt, såsom förf. själf var i tillfälle att öfvertyga sig om vid ett besök därstädes i midten af sistförflutna augusti månad. Fjärilarne höllo då som bäst på med att lemna sina puppor, och i synnerhet långsåt planteringen »Almedan» kunde man på korta mellanrum anträffa framför allt honor, som på en husvägg eller en hög stenfot voro sysselsatta med äggläggning. Pupporna tycktes företrädesvis vara placerade under husens fotlister.

Bombyx Cratægi L., förut ej anträffad i denna trakt, har funnits i V. Olinge (*N. Olsson*).

B. Populi L. omnämnes icke för dess sällsynthets skull, utan såsom ett bevis för att äfven spinnarefjärilar låta sig fånga vid ljusken, något som förf. upprepade gånger varit i tillfälle att göra med denna fjäril.

Lasiocampa Pini L. finnes nog i traktens alla äldre furuskogar; gamla larvskinn, öfverhöljda af microgasterpuppor, annonsera mycket ofta, att fjärilen bör kunna anträffas. Som det är svårt att öfvervintra larverna, gör man bäst uti att uppsöka dem tidigt om våren, efter hvilken tid deras uppfödande är ytterst lätt. Redan den 25 sistl. mars och följande dagar eller kort efter det nattfrosterna slutat och ett mildt vårväder inträdt, fann förf. flere stycken, som från sitt vinterläger under mossan börjat sin vandring uppåt furustammarne och merendels sutto stilla på 4—6 fots höjd, tydligen rätt svaga efter sin långa fasta. Inflyttade i larvbur, ville de till en början ej äta, men sedan de medelst en rafraicheur fått en fin dusch af ljumt vatten och satts i solskenet, togo de snart skadan igen. Deras storlek varierade vid infångandet högst betydligt, från 20 ända till 65 mm. De störste voro snart fullvuxna och redan den 12 April började en af dem spinna sin kokong samt framkom såsom fjäril (♀) den 28 maj.

Stauropus Fagi L. En vacker och såsom det tycktes nykläckt hona anträffades den $^{10}/_{6}$ 90 sent om aftonen på en bok-

stam af förf. Som jag misstänkte, att hon ej var befruktad, försökte jag under olika tider på dygnet att locka fram någon hane till den i en tyllbur instängda honan, men metoden visade sig åtminstone denna gång icke lyckas med denna spinnare. Snart började hon afbörda sig sina ägg, hvilka visserligen under den första tiden lemnade goda förhoppningar, men sedan beklagligtvis verkligen befunnos vara obefruktade.

Microdonta Bicoloria SCHIFF. Hofmantorp i Småland (*V. Lundblad*).

Acronycta Ligustri ab. **Sundevalli** LPA, förut, om jag ej misstager mig, endast känd genom det af Lampa beskrifna exemplaret, är nu anträffad äfven vid Yngsjö (*Förf.*).

Mamestra Albicolon HB. flerstädes i trakten (*Ammitzböll, Förf.*). Likheten med M. Brassicæ torde vålla, att den lätt förbises.

M. Serena F. Färlöf (*P. Ohlsson*).

Dianthoecia Filigrama v. **Xanthocyanea** HB. Färlöf. (*O. Aspelin*).

Hadena Gemina ab. **Remissa** FR. Kristianstad (*Ammitzböll*), Yngsjö (*Förf.*).

Brotolomia Meticulosa L. Färlöf (*Förf.*).

Tapinostola Elymi FR. fanns af förf. under sistl. juni månad talrikt vid Yngsjö, flygande om aftnarne bland strandråg (Elymus Arenarius L.). Samtidigt anträffades larver i stånd af denna växt. Axens hvita färg angifver redan på afstånd, att växten varit eller är angripen af denna larv.

Dasypolia Templi THBG. Färlöf (*Förf.*), flygande efter ljusskken.

Erastria Pusilla VIEW. Yngsjö (*Förf.*).

Brephos Nothum HB. Färlöf (*P. Ohlsson*).

Boarmia Angularia THBG. Färlöf (*Förf.*).

Lithostege Griseata TR. Landskrona (*N. Ohlsson*), Yngsjö (*Förf.*).

Cidaria Cæsiata LANG. Hjersås (*T. Lundblad*).

C. Vitalbata HB. Yngsjö talrikt (*Förf.*), Horna (*Ammitzböll*).

Botys Sanguinalis L. Sandmarkerna vid Åhus (*Ammitzböll*) och Yngsjö (*Förf.*). Ny för Sverige.

Färlöf d. 5 Febr. 1891.

Josef Andersson.